Orędownik Urzędowy pow. bydgoskiego wychodzi raz tygodn. w środę. — Przedpłata mies. 1384000 mk. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 90000 mk. za miejsce 1-łam. milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 7 | Bydgoszcz, środa, dnia 13 lutego 1924 r. | Rok 73

ROZPORZĄDZENIE.

Z dniem 1 lutego 1924 wyłączam pod względem administracyjnym gminy: Aleksandrowo, Borowno, Dóbrcz, Hutnawieś, Jarużyn, Jastrzębie, Magdalenka, Maksymiljanowo, Mirowice, Nekla, Niwy, Dolne Strzelce, Trzeciewiec, Włóki, Zławieś, Żołędowo oraz obszary dworskie: Augustowo, Gądecz, Kusowo, Nekla, Pauliny, Pyszczyn, Sienno, Strzelce nadleśn., Trzęsacz, Wilcze, Strzelce-Górne powiatu Bydgoskiego z Komisarjatu Obwodowego w Żołędowie i przyłączam do Komisarjatu Obwodowego w Bydgoszczy II.; gminy zaś Stronno, Wudzyn, Wudzynek, Zalesie, Borzenkowo i obszary dworskie Trzebień, Łącznica, Kotomierz, Nieciszewo powiatu Bydgoskiego wyłączam z Komisarjatu Obwodowego w Żołędowie i przyłączam do Komisarjatu Obwodowego w Koronowie. Wobec tego przestał komisarjat obwodowy w Żołędowie istnieć.

Poznań, dnia 12 stycznia 1924 r.

Wojewoda.
(—) Biniński.

L. dz. 24/24 I. A.

Podając powyższe rozporządzenie Pana Wojewody Poznańskiego do wiadomości zainteresowanych gmin, zarządzam, że ze względów technicznych przynależność wymienionych wyżej gmin i obszarów dworskich do Komisarjatu Obwodowego Bydgoszcz II. wzgl. Komisarjatu Obwodowego w Koronowie rozpoczyna się z dniem 1-go marca rb.

Pan Komisarz Obwodowy Krzymiński ze Żołędowa obejmuje z dniem 1. III. rb. Komisarjat Obwodowy w Solcu w miejsce dotychczasowego Komisarza Obwodowego, p. Gałkowskiego, który stanowisko to z wymienionym terminem opuszcza.

Bydgoszcz, dnia 12 lutego 1924 r.

Starosta.
(—) Niesiołowski.

L. dz. 215/24 Pe.

ROZPORZĄDZENIE.
Dotyczy: zniesienia jarmarków w Nowejwsi-Wielkiej.

Z powodu tego, iż powiat Inowrocław znajduje się pod obserwacją policyjno-weterynaryjną i to wskutek wybuchu zarazy płucnej bydła rogatego, a na jarmark w Nowejwsi-Wielkiej sprowadzone zostanie bydło po większej części z powiatu inowrocławskiego, zachodzi możliwość przewleczenia zarazy płucnej do powiatu bydgoskiego.

Celem zapobieżenia temu znoszę na podstawie ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz na podstawie przepisów wykonawczych do tejże ustawy z dnia 7 grudnia 1911 wzgl. z dnia 1 maja 1912 (Dz. U. nr. 105) ustalone terminy jarmarków w Nowejwsi-Wielkiej na rok 1924 a ogłoszone w Orędowniku Powiatowym nr. 44 str. 66 na rok 1923.

Zatem ustalony pierwszy dzień jarmarku dnia 20 lutego br. już się nie odbędzie.

Władze miejscowe podadzą niniejsze rozporządzenie do wiadomości mieszkańcom swych gmin w sposób zwykle tam praktykowany.

Bydgoszcz, dnia 9 lutego 1924 r.

Starosta.

L. dz. 1939/24 A.

WYCIĄG

z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczania niektórych z tych kwot.

Na zasadzie art. 4 i 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 704), art. 8 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) art. 5 i 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 722), tudzież art. 5, 6, 7, 8, 9 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 64) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwoty pieniężne ustalone ustawami z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 704, Nr. 92, poz. 721 i Nr. 92, poz. 722) oraz rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 858) i z dn. 17 grud. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1121) zmienia się w sposób wskazany w następujących paragrafach, przyjmując zarazem za podstawę obliczenia złoty równy frankowi złotemu dla tych kwot pieniężnych, do których mają zastosowanie art. 1 i 9 cz. 1 ustawy z dn 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i art. 1 cz. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 64).

Postanowienia dla województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

§ 11. Art. 1 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) otrzymuje brzmienie następujące:

„Grzywny (jako środki karne, karno-administracyjne, dyscyplinarne, porządkowe, sądowo- i administracyjno-egzekucyjne), nawiązki i wynagrodne, granice upoważnień organów władz administracyjnych do zagrażania lub nakładania grzywien w drodze administracyjnej, tudzież granice upoważnień organów władzy. Dyscyplinarnej (porządkowej) zawarte w ustawach i rozporządzeniach ogłoszonych przed dniem 1 stycznia 1920 r. oznacza się w stosunku do kwoty pierwotnej w ten sposób, że marki niemieckie, marki polskie i złote polskie zastępuje się taką samą liczbą złotych."

Postanowienia powyższe stosuje się w szczególności także zamiast przepisów § 1 ust. 3 i § 4 ust. 2 (o ile ten § dotyczy § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 858) i odnośnych przepisów rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1121).

Przepis części ostatniej § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 12. W niemieckim kodeksie karnym z dnia 15 maja 1871 r. (Dz. U. R. z r. 1876 str. 40) wprowadza się następujące zmiany w kwotach pieniężnych.

1. Ustępy 2 i 3 § 1 otrzymują brzmienie następujące:

„Czyn zagrożony osadzeniem w twierdzy do 5 lat, więzieniem, albo grzywną powyżej stu pięćdziesięciu złotych jest występkiem.

Czyn zagrożony aresztem lub grzywną do stu pięćdziesięciu złotych jest wykroczeniem."

2. Ustęp 1 § 27 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższy wymiar grzywny przy zbrodniach i występkach wynosi trzy złote, przy wykroczeniach jeden złoty."

3. Ustęp 2 § 28 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli za występek grozi grzywna wyłącznie albo na pierwszem miejscu, albo do wyboru obok aresztu, wówczas można grzywnę zamienić na areszt, o ile nałożona grzywna nie przekracza sześciuset złotych, a zastępująca ją kara na wolności sześciu tygodni."

4. Ustęp 1 § 29 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie zamiany grzywny, nałożonej z powodu zbrodni lub występku, należy za równą jednodniowej karze na wolności uważać sumę od trzech do piętnastu złotych, w razie zaś zamiany grzywny, nałożonej z powodu wykroczenia, sumę od jednego do piętnastu złotych.“

5. W § 29a wprowadzonym artykułem 2 L. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) słowa „aż do wysokości pięciuset miljonów marek polskich“ „aż do wysokości tysiąca złotych“.

6. W § 29b wprowadzonym art. 2 L. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) słowa „aż do trzech miljardów marek polskich“, zastępuje się słowami „aż do sześciu tysięcy złotych“.

7. Liczby 4, 5 i 6 ustępu 1 § 70 otrzymują brzmienie następujące:

4. Osadzenie w twierdzy albo w więzieniu od dwóch do pięciu lat albo grzywnę powyżej sześciu tysięcy złotych, w dziesięciu latach;

5. Osadzenie w twierdzy albo w więzieniu do dwóch lat grzywnę powyżej stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy złotych, w pięciu latach;

6. Areszt lub grzywnę do stu pięćdziesięciu złotych, w dwóch latach.

§ 13. Ustęp 2 § 13 pruskiej ustawy o kradzieżach leśnych z dnia 15 kwietnia 1878 r. (Zb. Ust. str. 222) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kwotę jednego do pięciu złotych należy uważać za równą jednodniowej karze więzienia.“

§ 14. W § 6 pruskiej ustawy o policji polnej i leśnej z dnia 1 kwietnia 1880 roku (Zb. Ust. str. 230) wstępuje w miejsce kwoty dotychczasowej — kwota dziesięciu miljonów marek polskich.

§ 15. W niemieckiej ustawie o ustroju sądownictwa z dnia 27 stycznia 1877 roku (Dz. U. Rz. str. 41) wstępuje w miejsce kwot dotychczasowych:

1. w § 27 L. 2 kwota sześćset złotych;
2. w § 27 L. 4, 5, 6 i 7 oraz w § 28 — kwota stopięćdziesiąt miljonów marek polskich.

§ 16. Kwotę grzywny, którą sądy powiatowe (pokoju) mogą wymierzyć mandatem karnym (§ 447 ustawy o postępowaniu karnem), oznacza się na sto pięćdziesiąt złotych; izby karne mogą wymierzać grzywny mandatem karnym bez ograniczenia co do wysokości.

§ 17. W zdaniu 1 ustępu 3 § 1 pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych z powodu wykroczeń z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Zb. Ust. str. 65) wstępuje w miejsce kwoty dotychczasowej kwota trzydziestu złotych.

II.

Postanowienie dla wszystkich b. dzielnic w przedmiocie zmiany stawek pieniężnych w przepisach ogłoszonych po dniu 31 grudnia 1919 r.

§ 18. W ustawie o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 618) najniższe i najwyższe granice grzywień zmienia się w ten sposób, że w miejsce kwot pierwotnych ustalonych ustawami z dn. 2 lipca 1920 r. i 5 sierpnia 1922 r. wstępuje taka liczba złotych, jaka wypadnie z podziału tych kwot przez sto; kwoty pieniężne zaś, od których zawisła kwalifikacja czynu podwyższa się w walucie markowej dwa tysiące razy w stosunku do kwot pierwotnych, ustalonych powyższemi ustawami.

§ 19. Najniższe i najwyższe granice grzywień (kar pieniężnych) i grzywny oznaczone kwotą stałą, oraz granice grzywień, od których zawisła kwalifikacja przestępstwa, właściwość sądu, lub upoważnienie sądów do wydawania nakazów karnych (osądów), przewidziane w innych przepisach karnosądowych, obowiązujących w jakiejkolwiek dzielnicy, a ogłoszonych po 31 grudnia 19 r. ustala się w ten sposób, że w miejsce kwot pierwotnych, lub podwyższonych przepisem szczególnym (§ 25) wstępuje taka liczba złotych, jaka wypadnie z podziału tych kwot marek polskich:

a) w przepisach ogłoszonych w r. 1920 przez sto;

b) w przepisach ogłoszonych w r. 1921 przez dwieście;

c) w przepisach ogłoszonych w r. 1922 przez pięćset;

d) w przepisach ogłoszonych w r. 1923 przez dwa tysiące.

Marki niemieckie przelicza się na złote na tych samych zasadach; złote polskie i franki zastępuje się taką samą ilością złotych (§ 27).

Przepis części ostatniej § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 20. Kwoty pieniężne, wyrażające granicę wartości przedmiotu, lub wysokości szkody, albo nieprawnej korzyści (zysku), od których zawisła kwalifikacja czynu lub właściwość sądu, przewidziane w przepisach karno-sądowych obowiązujących w jakiejkolwiek dzielnicy, a ogłoszonych po 31 gru-

dnia 1919 r. podwyższa się w stosunku do kwot pierwotnych lub podwyższonych przepisem szczególnym (§ 25) jak następuje:

a) w przepisach ogłoszonych w r. 1920 dziesięć tysięcy razy;

b) w przepisach ogłoszonych w r. 1921 pięć tysięcy razy;

c) w przepisach ogłoszonych w r. 1922 dwa tysiące razy;

d) w przepisach ogłoszonych w r. 1923 pięćset razy.

Jeśli w pewnym przepisie kwotę pieniężną wyrażono tylko w markach niemieckich należy je zastąpić taką samą ilością marek polskich, jeśli zaś ją wyrażono w złotych polskich podwójną ilością marek polskich — a następnie zastosować podwyżkę wskazaną niniejszym paragrafem.

§ 21. W art. 1 ustawy z dnia 6 lipca 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 595) w miejsce kwoty „3 000 mkp.", podwyższonej rozporządzeniem z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. N. 109, poz. 858) i z dnia 17 grudnia 1923 r (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1121) do kwoty 500 000 mkp. wstępuje kwota „1 złoty", a w art. 2 tej ustawy w miejsce kwot „30 000 marek" podwyższonych powyższemi rozporządzeniami do 5 000 000 marek, wstępuje kwota „10 złotych", zaś w miejsce kwoty 7500 mk., podwyższonej do 1500000 mk. kwota „5 złotych" wreszcie w art. 3 tej ustawy oznaczoną tam kwotę „50 000 mk.", podwyższoną powyższemi rozporządzeniami do 5 000 000 marek, zastępuje się kwotą „10 złotych", a kwotę „150 000 mk.", podwyższoną do 15 000 000 marek — kwotą „30 złotych".

§ 22. Postanowienia § 18, 19 i 20 sotsuje się odpowiednio do postanowień karnych, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych (§§ 23, 24), a nieobjętych paragrafem poprzednim.

To samo stosuje się odpowiednio do wykroczeń porządkowych i dyscyplinarnych.

W województwach: poznańskiem i pomorskiem i górnośląskiej części Województwa Śląskiego § 19 i § 20 stosują się odpowiednio odnośnie do oznaczonych w nich okresów czasu do grzywień i innych przedmiotów wymienionych w § 11 niniejszego rozporządzenia.

III.

Zakres stosowania postanowień zawartych w rozdziałach I i II.

§ 23. O ile niniejsze rozporządzenie dotyczy postanowień, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, obejmuje ono także te postanowienia, których przekroczenie choćby niewyłącznie należy do orzecznictwa tych władz.

§ 24. Do postanowień których przekroczenie jest przekazane choćby niewyłącznie orzecznictwu administracyjnych władz skarbowych (w b. dzielnicy austryjackiej także sądów skarbowych) przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie o tyle, o ile chodzi o postanowienia zawarte w ustawach o rozporządzeniach o podatkach od spożycia, zużycia względnie produkcji, o monopolach państwowych, o obrocie towarowym i zagranicą i w ustawach celnych.

§ 25. Jeśli kwota pieniężna przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszym przepisem szczególnym, należy za podstawę zastosowania przeliczenia przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszym przepisie i czas jego ogłoszenia, o ile z poszczególnych postanowień niniejszego rozporządzenia nie wynika, że za podstawę zastosowania zmiany należy przyjąć przepis pierwotny lub wogóle wcześniejszy.

Za podstawę przeliczenia kwot zawartych w rozporządzeniach Generalnego Komisarza Ziem Wschodnich, wymienionych w Dekrecie Naczelnego Dowódcy Wojskowego Litwy Środkowej z dnia 29 września 1921 r. nr. 371 Dz. U. T. K. R nr. 33 (43) z r. 1921 nie należy brać podwyżek ustanowionych tym dekretem i czasu jego ogłoszenia lecz kwoty ustanowione w pierwotnych przepisach i czas ich ogłoszenia.

§ 26. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do postanowień, co do których przepisy szczególne przyznają upoważnienie wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych innej władzy niż Rady Ministrów.

IV.

Szczegółowe postanowienia o zastosowaniu złotego do wymierzenia grzywień oraz do przeliczania grzywień zaległych i bieżących, tudzież postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 27 Złoty jest równy frankowi złotemu (art. 2 i 3 ust. z dnia 6 grudnia 1923 r. i art. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r.).

W wyrokach, decyzjach i innych orzeczeniach, skazujących na grzywny (kary pieniężne), sądy i władze administracyjne będą je oznaczały wyłącznie w złotych. To samo stosuje się w województwach: poznańskim i pomorskim i w górnośląskiej części Województwa Śląskiego do przyznanej nawiązki i wynagrodnego (§ 11).

W razie zezwolenia na spłatę grzywny ratami należy za podstawę oznaczenia spłat ratalnych przyjąć złote lub ich części

§ 28. Grzywny (kary pieniężne) wyrażone w złotych, nie mniej oznaczone w nich

kaucje kasacyjne i należytości (§ 2 cz. 3 ust. 2 i 4) będą płacone w markach polskich według wartości franka złotego w dniu uiszczenia. To samo stosuje się odpowiednio do nawiązek i wynagrodnego (§§ 27 i 11).

Jeśli z przeliczenia należnej sumy złotych na marki polskie dokonanego przy wpłacie należności wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnio cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5000 to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 29. Grzywny (kary pieniężne) orzeczone w markach polskich, które były już wykonalne przed dniem 1 stycznia 1924 r., a do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały uiszczone należy przeliczyć na złote według wartości franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

Grzywny (kary pieniężne) uiszczone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nałożone w markach polskich orzeczeniami. które przed dniem 1 stycznia 24 r. nie stały się wykonalnemi, lub orzeczeniami wydanemi po 31 grudnia 1923 r., należy — o ile nie ma zastosowania przepis § 31 L. 1 lub § 32 — przeliczyć na złote według wartości franka złotego w dniu, w którym orzeczenie stało się wykonalnem.

Postanowienia powyższe stosują się odpowiednio do niespłaconej części grzywny (kary pieniężnej).

Jeżeli przy przeliczeniu według powyższych przepisów wyniknie kwota złotych więcej niż o jednem miejscu dziesiętnem, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do pełnej dziesiątej części złotego w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszcza się; uwzględnia się je jednak, jeśli one są jedynym wynikiem przeliczenia.

Do uiszczenia grzywien (kar pieniężnych) przeliczonych według niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio postanowienia § 28 z tą zmiana że uwzględnia się też kwoty poniżej 5 000 marek polskich.

§ 30. Wykonanie czynności przerachowania wskazanych w §§ 28 i 29 należy do władz (organów) powołanych do wykonania kary, względnie do poboru kaucji kasacyjnej lub należytości.

§ 31. Postanowienia niniejszego rozporządzenia w przedmiocie zmiany stawek pieniężnych nie stosują się do przestępstw popełnionych przed jego wejściem w życie następującemi wyjątkami:

1. w b. dzielnicach rosyjskiej i austrjackiej nowe stawki grzywień (kar pieniężnych) w złotych stosować należy także w przypadku osądzenia przestępstw popełnionych przed dniem 1 lutego 1924 r., jeśli wyrok, decyzja lub inne orzeczenie pierwszej instancji zapada po dniu 31 stycznia 1924 r.:

2. w b. dzielnicy rosyjskiej nowe stawki kaucji kasacyjnej i należytości przewidzianych w ustawie postępowania karnego (§ 2 cz. 3 ust. 2 i 4) należy zawsze stosować, jeśli zapłata następuje po dniu 31 stycznia 1924 roku.

§ 32. Jeśli na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części Województwa Śląskiego wydano w pierwszej instancji po 31 stycznia 1924 r. wyrok, uchwałę, mandat karny lub inne orzeczenie z powodu przestępstwa popełnionego przed 1 lutego 1924 r., należy w nich wypowiedzieć, jakiej liczbie złotych odpowiada grzywna orzeczona w markach polskich, przyjmując za podstawę wartość franka złotego w dniu wydania orzeczenia, a jeśli rodzaj lub wymiaj kary w wyższej instancji zmieniono, wartość franka złotego w dniu wydania orzeczenia, w wyższej instancji (np. . . . skazuje . . . na grzywnę w kwocie X mk. polskich, co w dniu dzisiejszym odpowiada Y złotym).

To samo stosuje się odpowiednio do nawiązek i wynagrodnego (§§ 27, 11).

Części ostatnia i przedostatnia § 29 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 33. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu oraz innym właściwym Ministrom.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości: **Wł. Wyganowski.**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Sołtan.**

(Dz. Dst. Rzplitej. Polsk. z 28. 24 I. nr. 9 poz. 89)

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 7 lutego 1924 r.
Starosta.

OGŁOSZENIE.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zatwierdziło stopę podatku na rzecz Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu. Opłaty na rzecz tejże Izby w roku 1924 wynoszą 3% od czystego katastralnego dochodu na jednostkach podatku podług ustawy waloryzacyjnej z dnia 6. 12. 1923 w ten sposób, że cyfrę wyrażającą w talarach

czysty dochód katastralny danego majątku mnoży się przez 0,12. Otrzymany iloczyn tych dwóch liczb wyraża opłatę w frankach zł. którą uiścić należy w pieniądzu obiegowym. Naprzykład: czysty dochód katastralny wynosi 53 talary, sumę tę mnoży się przez 0,12, czyli podatnik płaci 6,30 zł. Podając powyższe do wiadomości upraszam pp. Burmistrzów i sołtysów oraz przewodniczących obszarów dworskich ażeby niniejsze obwieszczenie podali płatnikom do wiadomości. Po otrzymaniu list poborowych przystąpili niezwłocznie do ściągania składek i odstawili do 15 marca do Kasy Skarbowej w Bydgoszczy. Za wszelkie składki które wypłacane będą po tym terminie będzie się pobierać 2% kary za zwłokę. Każdą uskutecznioną wpłatę należy natychmiast zgłosić w Starostwie pokój 6. Listy poborowe winne być zwrócone Komisarzom Obwodowym, a Magistraty zwrócą takowe wprost Starostwu do 20 marca rb. pod groźbą ukarania.

Bydgoszcz, dnia 5 lutego 1924 r.

Starosta.

L. dz. 1642 A.

OGŁOSZENIE.

Pan Franciszek Szulc z Zielonczyna został wybrany i przezemnie zatwierdzony jako rendant kasy gminnej tejże gminy.

Bydgoszcz, dnia 31 stycznia 1924 r.

Starosta.

L. dz. 958/24 C.

OGŁOSZENIE.

Pan Franciszek Baumgart z Wudzyna został wybrany i przezemnie zatwierdzony jako rendant kasy gminnej tejże gminy.

Bydgoszcz, dnia 6 lutego 1924 r.

Starosta.

L. dz. 1045 C.

WEZWANIE.

Powołując się na ogłoszenie moje w Orędowniku Powiatowym z dnia 9. 1. 1924 r. nr. 2 strona 7 wzywam poraz ostatni wszystkich pp. przełożonych gmin i obszarów dworskich, którzy dotąd nie nadesłali odpisu listy państwowego podatku dochodowego za rok 1924, do natychmiastowego zarządzenia sporządzenia odpisu wyżej wspomnianej listy i przesłania takowego do Starostwa w nieprzekraczalnym 8-dniowym terminie.

W przeciwnym razie nałożę pp. przełożonym gmin i obszarów dworskich karę porządkową i zarządzę na ich koszta przymusowe sporządzenie odpisu wyżej wspomnianej listy.

Bydgoszcz, dnia 5 lutego 1924 r.

Starosta.

L. dz. 1038/24 C.

Na rzecz Powiatowego Komitetu Charytatywnego złożyły zboże w dalszym ciągu następujące gminy:

1.	Osowagóra	9,06 ctr.
2.	Rybiniec	4,50 „
3.	Nowaczkowo	9,50 „
4.	Brzoza	5,60 „
5.	Opławiec	0,60 „
6.	Slesin gmina	0,80 „
7.	Kruszyn	23,51 „
8.	Kazin	26,— „
9.	Wierzchucin	24,— „
10.	Żołędowo	3,64 „
11.	Trzemiętowo	2,91 „
12.	Augustowo	10,15 „
13.	Czarnówczyn	1,74 „
14.	Prądy	2,65 „
15.	Pałcz	15,50 „
16.	Osowiec	2,50 „
17.	Smukała	5,— „
18.	Osielsko	25,10 „
19.	Dąbrówka Nowa	30,— „
20.	Czarnówko	10,50 „
21.	Łoskoń	5,50 „
22.	Grochol	2,88 „
23.	Niemcz	12,— „
24.	Drzewce	1,57 „
25.	Łochowo	21,94 „
26.	Jagodowo	1,10 „
27.	Niwy	1,84 „
28.	Przyłęki	2,98 „
29.	Hutnawieś	1,20 „
30.	Kruszyniec	4,60 „
31.	Nowa Ruda	6,— „
32.	Wtelno	34,50 „
33.	Trzemiętowo i Trzemiętówek	64,13 „
34.	Łąsko-Małe	14,50 „
35.	Gogolinek	34,50 „
36.	Jarużyn	15,— „
37.	Gminy z Kom. Obwod. Solec z wyjątkiem Leszyce	165,— „
	razem	611,40 ctr.
	z poprzedn.	189,41 ½ ctr.
	razem	808,— ½ ctr.

Łącznica zamiast zboża I ratę 15.000.000 mk.

Z powyżej podanych zapasów przydzielono Urzędowi gospodarczemu w Bydgoszczy (na kuchnię ludową) 108,13 ctr.

Magistrat	Solec	165,— „
„	Fordon	130,02 „
„	Koronowo	200,— „
	razem	603,15 ctr.

Ofiarodawcom składam w imieniu ubogich serdeczne „Bóg zapłać".

Bydgoszcz, dnia 24 stycznia 1924 r.

Za Pow. Komitet Charytatywny

Starosta.

L. dz. 962 C.

Stan Rynku Pracy.

Komunikat Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy, Nowy Rynek nr. 1, tel. 600.

I. Wolne miejsca:

a) we własnym obwodzie:

1 młodszego ogrodnika samotnego, 3 rodziny na deputat, 1 ślusarza maszynowego i tokarza na wieś, 1 polerowicza, 1 tłocznika blachy, 1 mistrza budowy maszyn, 1 szczotkarskiego, 1 technika garbarskiego, 1 mistrza pasmanteryjnego, 1 leśnika, 1 kierownika fachowca do fabryki „Konopie", 1 dzielnego rysunkowego w meblarstwie, 1 głównego buchaltera, i 2 maszynistki stenotypistki wykwalifikowane.

b) na wyjazd:

do Brodnicy 20 czeladników obuwniczych, do Krakowa od 1. 3. 12 dziewczyn sezonowych do prac rolnych, do Kielc 2 czeladników wagarskich, do Ostrówca 1 majstra mydlarskiego i 1 ekstraktora, do Wągrówca 1 nadmłynarza, do Grodna 4 ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych, do Białostoku 300 robotników leśnych, do Czarnkowa 6 rodzin na deputat, do Lublina 1 technik dentystyczny i 1 dentystka, do Biały 15 ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych tkaczy, do Środy werkmistrza odlewniczego, do Starogardu 2 krajaczy skóry i 1 ćwiekarza, do różnych miejscowości 100 dziewczyn i chłopaków do prac rolnych.

II. Poszukujący pracy:

260 robotników niewykwalifikowanych do wszelkich prac, 22 ślusarzy, 12 kowali, 3 tokarzy w metalu i żelazie, 8 cieśli, 12 murarzy, 2 stolarzy, 1 krawiec, 2 bednarzy, 2 dekarzy, 1 brukarz, 2 kołodzieji, 3 malarzy 1 pilarz, 13 palaczy i maszynistów 3 siodlarzy, 1 obuwnik, 1 fryzjer, 7 piekarzy, 12 biuralistów i biuralistek, 2 techników budowlanych, 2 kupców kolonj., 3 tapicerów, 2 butelkarzy, 3 rzeźników i 2 mechaników.

Kierownik Urzędu.

Tyborski.

OGŁOSZENIE.

Wścieklizna u bydła gospodarza Antoniego Koprowicza w Wilczu wygasła.

Wierzchucin, dnia 21 stycznia 1924 r.

Komisarz Obwodowy.

L. dz. 1268/23 A.

Rolnicy, myśliwi, pamiętajcie o zwierzynie. Nie dajcie jej ginąć z głodu!

OGŁOSZENIA.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu T. z o. p. w Bydgoszczy.